

have derfor anmodet Ekspropriationskommissionen om, at den nuværende Forbindelse maatte blive bibeholdt ved Bro eller Tunnel, eller at der i modsat Fald maatte ydes dem en rimelig Erstatning for den Værdiforringelse, som med denne Ekspropriation paaføres de paagældende Ejendomme. Kommissionen har imidlertid ikke kunnet gaa ind paa dette Krav, og de paagældende Beboere have nu ansøgt Trafikministeren om at yde dem, hvad jeg i dette Tilfælde vil kalde: Retfærdighed. Jeg tillader mig nu at ansøge den højtærede Trafikminister om at tage velvilligt paa denne Sag, og jeg kan ikke tænke mig, at et Forslag fra ham om en Bevilling hertil vilde møde Modstand hos Rigsdagen. I dette Tilfælde har Staten aabenbart forringet en hel Del Smaafolks Ejendomme i en betydelig Grad, altsaa begaaet en Uret overfor de vedkommende Ejere, og denne Uret bør, mener jeg, Staten være forpligtet til at gøre god igen ved at tilstaa dem en Erstatning for det Tab, de have lidt. Den eneste, der kan gøre det, er den højtærede Trafikminister, idet Ekspropriationskommissionen og Taksationskommissionen ikke kunne have noget med den Sag at gøre.

Jeg ønsker dernæst at sige et Par Ord, som ligeledes skulle være henvendte til den højtærede Trafikminister, nemlig om Forholdene for tredje Klasses Passagerer paa de danske Statsbaner. Det er ofte nok fremhævet i Tale og Skrift, ogsaa her paa Rigsdagen, at det er tredje Klasses Passagerer, der yde langt det overvejende Kontingent til Driften af de danske Statsbaner, men naar det er Tilfældet, burde man efter min Mening i noget højere Grad give tredje Klasses Passagerer Del i de Bekvemmeligheder, som ydes første og anden Klasses, medens Forholdet nu er, at tredje Klasses Passagerer tværtimod blive behandlet paa en noget hensynsløs Maade. Tredie Klasse paa Jernbanen er meget spartansk indrettet; der er ikke saa meget som et tyndt polstret Sæde, ikke en Pude, hvorhen man vender Øjet kun det bare Træværk. Nattesøvn kan der ikke være Tale om paa disse Træbrikse, idet der ofte staves en halv Snes Personer ind i een Kupé, og Sovevogne for tredje Klasse har man heller ikke her i Landet. I Sverige og Norge vil man nu, som jeg saa forleden i et Blad, begynde med Sovevogne for tredje Klasse, og jeg vil da spørge den højtærede Trafikminister, om ikke ogsaa vi herhjemme snart kunne vente et saadant Fremskridt.

Man har i Sommer talt om det heldige

i, at Statsbanerne nu fik en forøget Afgift af Banegaardsrestauranterne, som fremtidig ville blive udlejede efter Licitation til den højstbydende. Jeg finder det meget uheldigt, at Statsbanerne paa dette Omraade søge at skrabe den størst mulige Indtægt til sig, thi det gaar ud over de rejsende og i særlig Grad over dem, som have daarligst Raad til at betale. Det er nemlig rene Apotekerpriser, man har paa Statsbanernes Restauranter. Det er ganske urimeligt, at tredje Klasses Passagerer skulle betale 25 Øre for en Kop Kaffe, 20 Øre maatte under alle Omstændigheder være nok, det kan den faas for her i Byen paa pæne Restauranter, ja, man kan endog komme helt ned til 15 Øre. Tørstige Mennesker paa tredje Klasse maa give 25 Øre for Sodavand eller skattefrit Øl, hvis de ikke ville drikke af et snavset Bæger, som er ophængt ved Vandbeholderen paa Perronen. I de danske Statsbaners Ventesale hænger der Plakater med Angivelse af Forsigtighedsregler overfor Tuberkulose, men udenfor give Statsbanerne Adgang til Smitte ved at byde de rejsende et fælles Vandglas. Jævne Folk, som rejse med Kone og Børn, have ikke Raad til at stille deres Tørst ved at købe de dyre Drikkevarer i Restauranten, og ville de have Smørrebrød, faas det ikke under 12—15 Øre Stykket. Med Hensyn til Frugt er Forholdet det, at der, efter hvad der siges, er givet Koncession paa Handelen hermed til en eller anden, og Prisen paa Frugt er derfor skruet forfærdelig op. Man giver paa Statsbanerne i Regelen 10 Øre for et Æble, som man andetsteds kun giver 15 Øre for Pundet af. Saaledes er Forholdet helt igennem. Mange andre Ting til Afbenyttelse for de rejsende betales med urimelige Priser, og det er et Forhold, der særlig gaar ud over tredje Klasses rejsende. Jeg tillader mig at henstille, at man søger at komme bort fra dette Optrækkeri paa Banerne særlig af tredje Klasses rejsende. Det er dyrt nok at rejse, og efter Forlydende bliver det i en nær Fremtid endnu dyrere. Jeg mener, at Staten ikke har den Opgave at tjene Penge paa Værtshusholderi, derfor synes jeg, at den Afgift, der paalægges Restauratørerne og de andre, som handle paa Jernbanerne, bør sættes betydeligt ned eller ogsaa helt afskaffes. Det er i Forhold til det store Budget ikke noget betydeligt Beløb, det her kommer til at dreje sig om, og naar man saa gør det, kan man til Gengæld fra Statsbanernes Side forlange Priserne satte ned, saa at det bliver billigere for Smaafolk at rejse, i alt